

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шак. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. н.
— в усіх прочих краях по
750 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДЬОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Маніфестації проти фінансових декретів у Франції.

ПОВАЖНІШИХ ВИПАДКІВ НЕ БУЛО.

ПАРИЖ, 20. 7. ПАТ. Фінансові розпорядки уряду, що містяться в 30 декретах, переводять в життя з цілою консеквенцією на поодиноких відтинках. Передучора появилася обізнаність міністра фінансів, звернений до всіх державних кас, який вивисює, що 10 відс. обнижки всіх державних видатків відноситься до всіх видатків, платних по 17 липня 1935 р. Ця обнижка не відноситься до належностей платних до 17 липня т. з. до платень, емеритур і т. д., яких не вибрали перед тим речинцем.

ДЕЛЕГАЦІЯ У ЛЯВАЛІ.

ПАРИЖ, 20. 7. ПАТ. Опірне до дефляційної політики уряду становище професійних організацій, що гуртують державних службовиків і робітників всіх інституцій, до яких відноситься розпорядок про обнижку платень, є надалі предметом зацікавлення й уваги. Передучора була у прем. Лявалі делегація організацій державних службовиків, залізничників і т. з. унітарного картелю, щоб запротестувати проти заборони уряду відбутися нині маніфестації.

Прем. Ляваль піддержував супроти делегації становище уряду, що є проти маніфестації.

УРЯД ЗАБОРОНИВ МАНІФЕСТАЦІЇ.

ПАРИЖ, 20. 7. ПАТ. Уряд енергійно добиває про те, щоб не допустити до вчорашніх маніфестацій проти урядових декретів, що їх скликав професійні урядові організації.

В 17 год. згромадили в околиці пл. Опері більші сили поліції і кінної гвардії, які в 18 год. замкнули вулиці, що вели в напрямі Опері. В тій порі зачали збиратися маніфестанти, що поліцію і гвардію зустрічали свистами і насмішливими окликами. Поліція арештувала багато осіб. В год. 18.30 на площі Опері було тільки кілька відділів гвардії і поліції.

Республіканська кінна гвардія кілька разів мусіла розганяти юрби маніфестантів поодиноких професійних організацій, які намагалися демонструвати перед кордонами поліції, що зборювала їм дорогу.

В год. 19-й не було поважніших подій.

Проти чеських шкіл на Закарпатті.

БРАТИСЛАВА, 20. 7. ПАТ. Автономістична партія руських націоналістів (під проводом відомого д-ра Ферцика) на Закарпатській Русі видає одповідь, що визнає руську суспільність в тім краю, щоб масово й енергійно запротестувала

проти закладання чеських шкіл на Закарпатті. Чеські кола дожидають такої сміликої українського громадянства на Закарпатській Русі, що викличе нагальну боротьбу національностей у майбутнім шкільнім році.

Смерть британського віцеадмірала.

ЛОНДОН, 20. 7. ПАТ. Голован командант англійської резервної флотії віцеадмірал Едвард Агелет Растон згинув передучора вечором у самоходній катастрофі. Його авто з невідомих при-

чин наїхало в дорозі з Лондону до Портсмута на дерево та зовсім розбілося, закопуючи віцеадмірала.

Зі Зл. Держав можна вивозити зброю.

ВАШИНГТОН, 20. 7. ПАТ. Комісія закордонних справ палати репрезентантів прийняла про-

єкт закону, що вводить систему ліценцій на вивіз зброї зі Зл. Держав.

Довкола промови абісінського цісаря.

РИМ, 20. 7. ПАТ. Ціла італійська преса обговорює промову абісінського цісаря в парламенті, підкреслюючи, що британська преса майже зовсім її не коментує і вказує, що ця мовчанка є доказом, що ніяк не можна оправдати спроби негуса порушити ситуацію.

„Джорнале д'Італія“ заповідає обширнішу відповідь поки що відширяючи закиди на тему агресивності Італії. Газета заявляє, що щодо агресивних замірів Абіссинії нема ніяких сумнівів. Про те свідчать документи та опір Абіссинії проти спроб львівської свіврані, до якої Італія дала ініціативу.

АДІС-АБЕБА, 20. 7. ПАТ. Абісінський цісар оголосив нині у пресі знову заяву, що на випадок війни всі чужинці можуть безпечно залишитися в Абіссинії і що він запевняє їм повну безпеку. В розмові з представником американської преси абісінський міністр закордонних справ заявив, що у передучорашній промові у парламенті цісар Абіссинії різко застерігся проти евентуального мандату Італії, але засадничо не заявився проти мандату якоїсь іншої чужої держави.

Писимайте передплату!

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий“ у Львові,
вул. Третого Мая 15.

приймає вкладки ощадності і як централь кредитова для українських кооператив всіх видів уділяє кредити на піднесення господарства і промислу.

Хто і чому бойкотує вибори?!

Львів, 20. липня 1935.

За шість тижнів вибори. Настрої справді цього не дозвужують: ніде правди діти, ці нинішні вибори не то не стрічають захоплення, але й не викликають більшого зацікавлення у масах. Торкається це головню польських мас. Причини цього настільки пророчисті, що вистає пригадати їх у найзагальніших рисах: упадок авторитету попередніх союзу, що привів до упадку авторитету взагалі поняття парламенту, — закріплення у свідомості мас, що всеодно парламент у Польщі є установою, що репрезентує радше фікцію демократичного устрою та що всеодно суть режиму і його питома вага знаходиться поза парламентом, — до того ще й господарська криза, або простіше кажучи — загальна нужда — скупилася зацікавлення політичними проблемами, — решту доконала остання реформа виборчої ординації, яку загаль представляє собі у спосіб безперечно упрощений, але дуже ядерний: будучий союзу має бути знаряддям уряду. Тому уряд несумісно обурюється на бойкотів настрої: справедливість каже признати, що ніхто інший, як лише саме існуюча від 9-ти літ система обесцінювання союзу й самої істоти парламентаризму, ведена систематично та з відомими яскравими випадками, врешті система „відполітиковування“ громадянства безперервною війною з політичними партіями, яким протиставлено лише оміліттенцію держави та власну урядову партію, — що ніщо інше, як лише ті методи довели широкі верстви громадянства до такого психичного стану, який надзвичайно податливий на гасло виборчої абстиненції.

Так представляється справа настроїв польського інтелігентського громадянства та серед польських широкіх верств селянства і робітництва. Колиж існує політичний момент у тих настроях, то це момент боротьби проти існуючого ладу і боротьби за владу, — при повній свідомості всієї польської опозиції, що ці вибори не можуть вирішити тієї боротьби і не можуть вплинути на її вислід у корисному для опозиції напрямку. Звідси й офіційна постановка бойкоту виборів, яку проголосили вже такі польські опозиційні групи: „Стронництво Людове“, „Стронництво Народове“, ГПС і Християнська Демократія, — іншими словами, весь польський опозиційний фронт. За кордоном польська опозиція старається вже капіталізувати той факт, що свідчить відозва ген. Галлера, яку помістили деякі париські щоденники.

Серед українського громадянства справа трохи подібна, але й — трохи інша. Подібна тим, що безперечно ніхто у нас цими виборами не захоплюється і не хвилюється. Крім усіх вищезгаданих моментів долучається ще до цього моменту свідомості українських мас, що без огляду на число і політичне обличчя української репрезентації, зажди і всюди впродовж усіх попередніх парламентарних каденцій у Польщі польська більшість безоглядно, чисто механічно, не вводячи навіть у зміст голошених вимог, її майоризувала, а новий союзовий регулямін і нова конституція до решти свуга-

володіла влизницею. Вивела звідти мурину об-
нуваченого у нападі з ножем на білу жілку і зо-
конала над ним самосуду. Мурину вперез пові-
сили, потім подірали його тіло ножами.

Вибори до сенату.

На основі розпорядку міністра внутрішніх справ з дня 11. липня ц. р. (Д. 8, ч. 48, поз. 326) право голосування при виборах до Сенату при-
служує також тим, які крім вимогального віку 30 р. покінчили у Польщі:

- 1) військові школи підхорунжих;
- 2) академічні школи;
- 3) вищі торговельні школи, до яких зачислено:
- а) Вищу Школу для Закордонної Торгівлі у Львові;
- б) Вищу Торговельну Студію у Кракові;
- в) Вищу Торговельну Школу в Познані;
- 4) Школу Політичних Наук у Варшаві і Вільні;
- 5) Вищу Журналістичну Школу у Варшаві;
- 6) Академічні й вищі школи закордоню перед днем 1. листопада 1918. р., до яких зачислено різном. політехніку в Данцігу;
- 7) Академічні й вищі школи закордоню після 1. XI. 1918 р., коли переведено нострифікацію закордонних дипломів у Польщі;
- 8) Греко-католицьку Богословську Академію у Львові, греко-католицькі Семинари в Перемишлі й Станіславові;
- 9) Торговельні, рільничі та промислові ліцеї;
- 10) Вищі школи та курси для учителів, до яких зачислено:
- а) Педагогію у Варшаві, Кракові й Люблині;
- б) Учительський Інститут у Варшаві;
- в) Інститут Спеціальної Педагогіки у Варшаві;
- г) Інститут Ручних Робіт у Варшаві;
- д) Вищі Учительські Курси;
- 11) Мистецькі Школи, як державна музична консерваторія у Варшаві, Познані та Катовицях.

Списки виборців до сенату зладжує влада загальної адміністрації, себто повітові і городські старости. Громадяни, яким прислужує право вибирати до сенату на основі особистих заслуг або освіти, мусять довести своє право. Громадяни, які є волосними радними і т. д. вписують до виборчих списків на основі самого закону без ві-
яких їх заходів.

Українська пісня в Італії.

Офіор повідомляє з Риму, що в Туріно відбувся недавно великий радіофонний концерт відомої української співачки та літератки п-ї Липовецької. Артистка дала італійському громадянству мистецький вибір українських пісень, починаючи з історичних козацьких, аж до модерних. Великі туринські газети, як „Стампа“, „Газета дель Пополю“ та інші, присвятили концертній незвичайно прихильні рецензії, захоплюючися красою українських пісень та називаючи артистку „найкращою пропагаторкою на чужині мистецтва своєї шляхетної Батьківщини“. Зачуваємо, що виступ п-ї Липовецької має бути повторений в осіні, але з програмою модерної української музики. Беручи під увагу високий рівень музичальної критики в Італії, можна вважати успіх п. Липовецької великим успіхом українського мистецтва взагалі.

ЯПОНСЬКИЙ ПОРОШОК

КАТОЛ ВБИВАЄ

13-20

AGUMI & Co Ltd
OSAKA

КОМАХИ
І ХРОБИ

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Середземноморський комітет, що радиє під проводом прем. Лявалля прийняв резолюцію, яка між іншим поручає більшу координацію військової і господарської політики між метрополією і Північною Африкою.

— Французький міністр летунства рішив створити три летунські школи: для летів з легкопалом, для летів з великою швидкістю і для летів на великій височині. Дві перші школи будуть в Істр, третя провізорично в Ле Бурже.

— В Німеччині нац.-соціалістична влада розв'язує організацій Штальгельму та конфіскує все майно цих організацій. Це розв'язування мотивує законом з 28. лютого 1933 р. „про охорону держави й нації“.

— Положення у стейті Табаско є грізне. До столиці стейту Вілі Гермози вислали транспортні урядових військ.

Жадайте всюди!

Найкращу рідину, пасту і порошки до чищення металів і посуду — та смар до лещат, 110 33-7

„СІЛЬВА“

Львів, Бандурського 5.

KALODONT радить Вам сьогодні:

2 рази день — це властивий спосіб!

Кожний знає, що рештки їди, які лишаються між зубами, по впливі 10 — 12 годни при температурі 37° Ц. підлягають розкладові. Тому не вистане чистити зуби раз денно. Правильно дачі денно — оце властивий спосіб плекання зубів.

Пам'ятайте: 3 прикмети промовляють за Кальодонтом.

1) Ласідна піна чистить основно зуби, входинчи у всі місця, яких не досягнеться щіткою.

2) Ідеально ласідна паста чистить емалю.

3) Сульфорицінолеат д-ра Брайніла, що в ній знаходиться, поборює небезпечний на зубний камінь і запобігає його поновному творенню.

KALODONT

ПРОТИ НАЗУБНОГО КАМЕНЯ.

Виконавчі розпорядки до виборчої ординації до сойму і сенату.

РОЗДІЛ III.

Хто може бути делегатом до окружних зборів. §. 15. Делегатом до окружних зборів може бути кожний польський горожанин, без різниці пола, який:

а) перед днем розписання виборів до сойму покінчив 24-тий рік життя і мешкав щонайменше рік у виборчій окрузі, б) не є позбавлений по думці арт. 3. виборчої ординації права вибирання до сойму.

Участь і повідомлення про збори в справі вибору делегатів. §. 16. 1) У зборах органів, покликаних до вибору делегатів, можуть брати участь виключно особи, які мають право рішачого голосу.

2) Про місце, час і порядок зборів повідомляє предсідник завчасу зокрема кожну особу, у правлену до участі в зборах.

Вибір делегатів до окружних зборів. §. 17. Ухвали органів, управнених до вибору делегатів є важні без огляду на кількість присутніх.

§. 18. 1) Вибір делегатів до окружних зборів відбувається на попередньо зголошених кандидатів, а в радах міст, виділених з повітових самоуправних союзів — у голосуванні на попередньо зголошені листи.

Пояснення: Листи кандидатів на делегатів вносяться тільки в радах великих міст, як нпр. у Львові.

Вибір делегатів без голосування. §. 18. 2) Коли число зголошених кандидатів не є вище від числа делегатів, припадаючого на даний орган, голосування не відбується, вибраними вважається всіх зголошених кандидатів.

Пояснення: Зі сказаного бачимо, що є можливе у волосних радах порозуміння в справі вибору делегатів.

Як зголошується кандидатів на делегатів. §. 19. 1) Кандидатів зголошують: а) в органах територіальної самоуправи повітові виділи, волосні управи і міські управи міст, невиділених з повітових самоуправних союзів; крім того може зголосити кандидатів 1/6 законного числа радних;

Пояснення: Постанова, що в першу чергу волосні управи чи пак повітові виділи зголошують кандидатів на делегатів є для нас некорисна, бо ми переважно не маємо більшости у волосних управах і повітових виділах. Тому волосні і повітові ради українці повинні всецільно використати постанову § 19 про те, що 1/6 радних може також зголосити своїх кандидатів на делегатів до окружних зборів.

б) в органах господарської самоуправи — управи палат; крім того кандидатів може зголосити 1/6 статутного числа радників; в) в інших органах — 1/6 статутного або передбаченого цим регуляміном числа учасників зборів, що вибирають делегатів. 2) У міських радах міст виділених із повітових самоуправних союзів листи кандидатів зголошує 1/6 законного числа радних. — 3) При обчислюванні одної шостої береться під увагу лише цілі числа. — 4) Число кандидатів на зголошенні або на листі, не може бути вище від числа делегатів, що припадає на відносний орган.

Повідомлення про зголошених кандидатів. §. 20. Предсідник подає до відома зборів прізвища зголошених кандидатів на делегатів, або прізвища чоловічих кандидатів на листі, опісля починається голосування.

Хто переводить голосування? §. 20. Акт голосування переводить предсідник органу, покликаного до вибору делегатів при допомозі скрутаторів, яких покличе зпоміж учасників зборів.

Як відбувається голосування і обчислення голосів? §. 22. 1) Голосування відбувається картками. — 2) Картки до голосування мають мати або імена й прізвища стільки зголошених кандидатів, скільки делегатів припадає на відносний орган (це діється звичайно), або імя і прізвище щонайменше чоловічого кандидата на листі (це діється у великих містах). — 3) Картки виповнені незгідно з постановами попереднього уступу є неважні.

§. 23. 1) По закінченні голосування скрутатори обчислюють голоси. — 2) Вислід голосування подає предсідник до відома присутніх.

Хто є вибраний делегатом до окружних зборів? §. 24. 1) Вибраними делегатами признається кандидатів, що добули в першому голосуванні голоси більшости голосуючих; при устійнюванні числа голосуючих береться за підставу лише важні картки. 2) Коли перше голосування не дасть вислід або дасть лише частинний вислід, приходить до стислішого голосування. В тому голосуванні очеркується з виказу кандидатів особи, що в першому голосуванні добули найменше число голосів у той спосіб, щоби число кандидатів, що залишилися, не було більше від подвійної кількості делегатів, яких мається ви-

гроші на розкішні палати під чеські школи. Чеські інспектори витягують українських дітей до таких шкіл, жандарми, нотарі агітують та експонують за ними. І тоді найдеється такий Вондрачек, що важиться говорити про „культурну й історичну місію чеських шкіл на Шлак. Русі“. На наші школи — „нені прострелку“, але на чеські школи зараз гроші є, і то великі гроші. Нині так стоїть справа, що від державно-творчої партії ані не показується на село! До того довела хибна політика. При останніх виборах майже дві третини голосів забрали протидержавні партії. Це був протест проти чехізації нашого краю, проти тяжкого, нестерпного господарського положення. Ми мусимо протестувати проти чехізації і русифікації, бо русифікація є лише лавиною (драбина) до чехізації.

Д-р Михайло Брашайко виголосив коротку, палку й гостру промову, в якій вказав на те, що деякі урядові кола хочуть витворити з нас окремих малих, півміліоновий підкарпатурський народеш. Коли цей експеримент удався, то була би це для нас немилосердна, національна смерть. Нині, в середині Європи, навіть 2—3 міліонові народи не можуть удержатися. Саме тому проти такої політики учительство і цілий нарід як один мусять завзято боронитися.

Не хочемо бути і не будемо ніколи ніякими „карпатороссами“, ані підкарпатським окремим народом, але будемо, як були дотепер, українцями, такими самими, як наші брати за Карпатами.

Тішиться, що протести учителів проти чехізації, проти витворювання окремого народу могли почути із уст представників такої поважної організації, якою є „Учительська Громада“. Пресові алалики, губернатор і начальник Шк. Відділу д-р Кліма та сподіється, що вони не прикладуть своїх рук до винародовлення нашого народу, але на відповідних місцях пороблять заходи проти денационалізаційної політики. Свідоме українське населення було і є лояльне до республіки, але вимагає своїх прав на своїй землі. Денационалізаційна політика може тут дуже пімститися. Хай будуть останні вибори, на яких недоволення вибухло з елементарною силою, мementом, що треба завернути з тої дороги, якою йшла у нас дотеперішня культурна й господарська політика. На кінець висловив надію на кращу будучність нашого краю в ЧСР.

Посол Юлій Ревай привітав конгрес від союзу партій. З радістю ствердив, що наше учительство, головнові молоді учителі, вірні народолюбів ідеї. Колиш говоривши, що давчші конгреси вдалися на приказ Шкільного Відділу. Тепер режим у Шкільнім Відділі не є прихильний для народолюбів українського напрямку, але всеж таки на конгрес прибуло навіть більше учителів, як на попередні. Закликають учителям, що вони політикують. Учителі повинні політикувати і довести до ідейного, чесного, мораль-

ного політикування. Через політику старіємося про потреби теперішні, але також і про долю грядучих поколінь. Критикує поведіння багатьох чеських урядовців і стверджує, що внаслідок нещасної політики настав між українським населенням і чеським урядництвом китайський мур, який кінце треба буде звалити. Займається закидами про іреденту і вказує, що це є абсолютно неоправдані видумки. Уживання назви „українець“ — не має нічого спільного з іредентою. Винає учительство до ідейної праці для народу, краю і республіки.

Степан Росоча привітав конгрес від націоналістичної молоді і редакції прасової газети „Проблем“. Лише сильний, здоровий націоналізм може оборонити нас від чехізації і забезпечити нам народній та економічний розвиток.

Конгрес привітала також делегатка з Галичини інж. Харитя Кононенко, від „Союзу Українок“, що об'єднує 29.000 членів і від „Сільського Господаря“. У своїй гарній, обдуманій промові вказала учительки, щоб не погорджували своїми сестрами селянками й робітницями, але займалися ними, учили їх і через це причинилися до національного освіднення й господарського піднесення свого народу.

З незвичайно великими оваціями прийняв конгрес привітання несторки української педагогічної літератури проф. С. Русової. Пі-і Русова спеціально приїхала на конгрес із Праги. Піднесла велике історичне завдання учительства тут на Підкарпатті. Зазначила, що де є своя, рідна школа в повному значінні цього слова — там нема чого лякатися голоду ні нужди ні загибелі народу. Рідна школа все для народу принесе. Перший раз і може останній має нагоду бачити свілому, молоді генерацию нашого учительства і в цім бачить повну запоруку світлої майбутності многострадального нашого народу. Поява на естраді старешкої, 84-літньої жінки-працівниці, борця за кращу долю свого народу, підірваної фізично, але повної свіжості духа, теплота і ширість її слів — зворушили сильно багатьох присутніх аж до сліз. Цього образу учасники конгресу ніколи не забудуть.

По промовах цих делегаток зазначив голова, що учасники конгресу чули промови тутешніх

людей, чули делегатку з Галичини, чули пані проф. Русову з Великої України і могли переконатися, що ми один нарід і одна наша мова.

Пані Ірина Невницька вітала зїзд від організації жіноцтва. Піднесла потребу співпраці батьків, головно матерей, а учителями у вихованні молоді.

Від Т-ва Прихильників Подебрадської Академії привітав конгрес інж. Саницький. Покликувався на Коменського і през. Масарика, що мовою навчання має бути всюди мова народу. Це є основа культурного й господарського розвитку та вкінці повного визволення поневолених народів.

Проф. Устиянович вітав конгрес від Союзу прстиалькогольних товариств.

Вкінці забрав ще слово п. Степан Клочурак, редактор аграрної „Землі і Волі“, що підніс потребу єдності й солідарності в національних справах. Зазначив, що урядові кола не піддержують цього нашого творчого і лояльного де республіки українського напрямку, але підтримують тих, яким справа народу і держави байдужа. До відродження нації повинні ми всі полати собі руки без огляду на наші партійні й релігійні переконання.

Після привітів по короткій дебаті ухвалили зїзд цілу низку резолюцій. По відчитанні і прийнятті резолюцій предсідник інсп. Гуснай закрав конгрес і зазначив, щоб сильний ніколи не зневажав слабшого, бо не можна знати, чи той слабший не стане йому колись у пригоді.

Організація конгресу, велике число учасників, поважний і достойний хід наради показали, що наше учительство стоїть на висоті свого завдання і заслуговує на повну увагу і підтримку нашого громадянства. З бажаннями й домаганнями такої поважної репрезентантки нашої інтелігенції і нашого краю повинні урядові кола належно числитися, якщо не бажать собі, щоб у нас мовний хаос продовжувався до безконечности на шкоду культурної, господарської і політичної консолідації краю, а через те і самої держави.

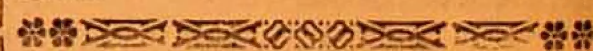
Побачимо, чи будуть числитися.

Василь Гренджа-Донський.
(За „Українським Словом“).

Срібна чаша для українців за костюми.

НЮ ЙОРК, 5-го липня. (Вл. кор.). — Вчора, з нагоди Свята Незалежності Америки, відбувся похід у сусіднім Елизабеті. Брало участь ок. 20.000 народу, між ними 18 ріжних національних груп. Українці в силі 500. людей творили окрему групу, прибравшись у національний український і в спеціальний стрій для парадів. Отже були 2 українські відділи. В народньому строю були переважно дівчата, а жінки вбралися в спеціально шиті блузки й сині шапки та жовті спідниці. Мужчини мали сині сорочки, жовті краватки й білі

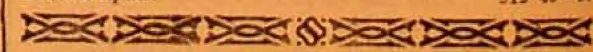
штани та білі черевики, а шапки в красках американських. Український похід вирушив з Народнього Дому під проводом українських ветеранів з Ньюарку, при Елизабет евелі прилучився до загального походу і разом усі дійшли до трибуни перед ратушем. Там була уставлена опіночна комісія для нагород. Український відділ призавано найкращим у поході і посадинок міста дав українцям срібну чашу на знак призначення. В поході грала українська оркестра Іа Стейпелтону, провідником походу був гром. М. Галінович. Після розв'язання загального походу українська група пішла до Народнього Дому при Фултон стріт, щоб тут натішитися успіхом дбайливих приготувань.

Правдиво гарне срібло

ФАБРИКА СРІБНИХ ВИРОБІВ

Д. Л. Найман Львів, Кохановського ч. 21.
(Рік осн. 1890). — Тел. 6-74.
Можна дістати у всіх більших ювіверських магазинах в цілм краю. 313 45—56

Новий грецький кабінет.

АТЕНИ, 20. 7. ПАТ. Тепер вияснилися причини ненадійної кабінетної кризи. Міністри ген. Кондиліс і Теотокіс домагалися, щоб усунути з кабінетової ради міністрів: внутрішніх справ Риліса і публичного здоров'я Киркоса, бо вони є виразними прихильниками республіки. Прем'єр Цалдаріс відкинув домагання монархістичних послів, мотивуючи, що аж до закінчення плембситу уряд мусить бути зовсім неутраляний у справі державного устрою. Супроти того міністри монархісти зголосили димісію, потім послали димісію цілого кабінету.

БЕРЛІН, 20. 7. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Атен: Присягу нового уряду визначили на год. 22.30. Зміни в уряді є такі: міністр здоров'я Саяс, летунства Ніколайдіс, господарства Карталіс, справедливости Романос, хліборобства Теодорідер, фінансів Корозос, міністр македонських справ Вергіопуліс, тракійських справ Аргіропулос, епірських справ Теодоріс, для справ Крети Франкіядіс. Решта тек без змін.

хикнязя Франца Фердинанда, в день вимаршу з табору добровольців до Українських Січових Стрільців, при репатріяціях відїжджаючих, а навіть при відїздах виселенців до сезонних робіт. На всіх таких богослуженнях завжди священники виголошували гарні, підготовані, нераз дуже патріотично надхнені науки і проповіді, котрих основною вихідною точкою було — в одиничному і збірному житті, у всіх його радісних і сумних проявах, добачувати палець Божої Волі.

Булоб великою кривдою для тих всіх священників, що в час трьох і пів року катехизували і душпастирювали в гмїндівському таборі, не признаючи їх невсипущої, муравлиної праці не тільки над підтриманням у народі віри й етики, але й суто патріотичного народнього духа, що, звідусіль цькований і юртований, без суми тієї священничої праці був би напевно заломився, або потався в сіті ріжних заблудів.

Дня 31. липня 1915 року відвідав табір о. Плятонід Філяс у характері апостольського вікарія. Хоч згори відрікся всякого офіційного прийняття, його прийняли відповідно до характеру, в якому приїздив, урочисто, серед шпаліру народу і шкільної дітвори. Побув у таборі три дні, обсліджуючи відносини між священниками і їх роботу в церкві та школі. В неділю 1. серпня відправив у церкві урочисту Службу Божу і виголосив довшу, палку науку на темв підляжуван-

ня неосудними чинниками поваги священників. Церква була народом переповнена. Після цієї візитації о. Філяса, котрий сказав слова правди всім священникам разом і кожному зокрема, прийшло замітне відпруження взаємин між ними; хоч безповоротно воно не минулося.

Годиться окремо завважити, що окрему надзвичайну увагу звернув о. Філяс на доноси на священників за їх здогадні „здріств“ за церковні треби. Переслухавши численних свідків, на котрих доноси покликувалися, ствердив понад усякий сумнів і це заявив у своїй проповіді, що — поза двома чи трьома сумнівними випадками — „обдирання“ за треби в таборі не було; ці „доноси“ були або з пальця виссаними наклепами людців, що і в краю засідно досідали того улюбленого „коника“, щоб цим дешевеньким способом підкопувати в народі авторитет священників і захитувати в безкритичних душах основами віри, або ложним перекичуванням і зображуванням фактів. Було в одному доносі сказано, що один зі священників казав собі за відправу Служби Божої одній дівчині, Софії Деревянки, заплатити десять золотих, але не було сказано, що ця Софія Д. у жінки тогож священника позичила готовими грішми 8 золотих, котрі віддала, а коли священник не хотів узяти ніякого „проценту“, то вона 2 зол. дала на Службу Божу. Так виглядала правда.

(Далі буде.)

Конгрес українського учительства Закарпаття.

Велика українська національна маніфестація в Ужгороді.

В дні 6 і 7. липня н. р. відбувся в Ужгороді 6. конгрес „Учительської Громади“. В суботу були реферати та дискусії в поодиноких секціях, у неділю рано спільне засідання всіх п'ятьох секцій і виготовлення резолюцій.

ОТВОРЕННЯ КОНГРЕСУ.

Дня 7. липня в год. 10.30 відбувся сам конгрес у кіновій залі Т-ва „Просвіта“ в Ужгороді, у якому взяло участь знів 900 учителів, членів організації і багато гостей. Бачили ми м'ж іншим губернатора П. Руса Константина Гривара, владу Олександра Стойку, дир. о. Августина Волошина, д-ра Юлія Брашайка і д-ра Михайла Брашайка, послів Юлія Ревая і Федора Ревая, начальника Шк. Відділу д-ра Кіліму, проф. Рудову та представників нашої і чужої преси.

ПРОМОВА ІНСП. ІГОРА ГУСНАЯ.

Конгрес відкрив голова „Учит. Громади“ шк. інспектор у Берегові Ігор Гусня і зазначив, що конгрес українського учительства є найважливішим і найповажнішим нарадами в Підк. Русі. Це властиво ширший парламент народовецької інтелігенції, з яким мусить числитися і громадянство і урядові кола. Цьогорічний конгрес — продовжував голова — скликаний під гаслом: „За душу і хліб народу“. Учительство з жалем стверджує, що в державі Коменського, у нас на Підкарпатті, масово закладають чеські школи і то навіть там, де нема ні одної чеської дитини та до тих шкіл терором втягають і наших дітей. Чеські школи на Підк. Русі як з педагогічного, так і з історичного боку є насильством (гучні оплески). Перед роком з того самого місця сказав член праського парламенту Войта Бенеш (брат міністра д-ра Едварда Бенеша), що „чеська школа тут не має права громадянства“. Однак денационалізація йде далі. Промовць пригадає ці слова компетентним чинникам та гостро осуджує політику Шкільного Реферату, головні краєвого інсп. Вондрачка, і заявляє, що як не буде змін у тій політиці, а також у господарській політиці краю, то учительство буде примушене виступити із своєї резервованості. Колиб ця політика велася далі, то ми тут дома, в себе, будемо без хліба, а без хліба будуть головні наші діти. Були тут аж три міністри минулого року: д-р Бенеш, д-р Дерер, д-р Черни, але — на жаль — положення не змінилося.

Заявляє, що статут „Учит. Громади“ вже затверджені. Стверджує, що 5 літ треба було за це затвердження боротися і постійно робити у-

ступки. Потім вітає гостей і всіх учасників та відкриває конгрес. Пропонує, щоб із цього конгресу вислати президентові республіки привітну телеграму, якої зміст відчитав дир. Августин Штефан. Внесення прийнято з великим захопленням і гучними оплесками.

ЗВІТ СЕКРЕТАРЯ.

Секретар „Учит. Громади“ Василь Смереньяк подає звіт з діяльності за 1934 рік. Вороги думали, що наслідком зміни міністра шкільництва наше Товариство розпадеться, але вийшло навпаки, бо перед роком мала організація 1318 членів, а тепер зросло число членів на 1378, отже на 60 членів більше. В це число не входять договірні учителі. Подає до відома конгресові, що товариство закупило в Кобилецькій Полянці землю на збудування учительського літвища, на що вже зібрано готівкою 30.000 кч. Президія вислала в мин. році 27 делегацій до Праги й Ужгороду та інтервеніювала в різних справах, між іншим і в справі відкликання заборони вившувати жовто-блакитні прапори і вислати радіо в нашій мові. Відбула 57 засідань. До канцелярії Товариства вплинуло 1781 писем, які полагалося ріжних інтервенцій зроблено 318.

Товариство має на провінції 108 довірників. Минулого року була постанова, щоб державні гімни співати в школах по українськи, а тимчасом у багатьох школах співають і далі по чеськи та словацьки, хоч маємо повне право співати у своїй рідній мові. Також була постанова, щоб усі листи до влади писати й адресувати виключно кирилицею, але ще все є такі невідомі учителі, що адресують листи латинкою, а ще й по чеськи... Маємо права, а нема кому їх реалізувати, використати, навпаки: самі толчемо їх. Стверджує, що орган „Учительський Голос“ гарно розвивається. Минулого року Товариство видало окремий календарик. Секція для середніх шкіл займається справою підручників для цих шкіл і старається тут недостачі усунути.

З касового звіту видно, що матеріально стоїть Товариство добре та розпоряджає поважними сумами:

НОВИЙ ВИДІЛ.

Потім вибрано новий Виділ, до якого увійшли: голова: інсп. Ігор Гусня, члени виділу: В.

**При зміні адреси просимо
подавати й стару адресу.**

Свереньяк, А. Штефан, А. Балаж, А. Полянський, А. Ворон, А. Чічура, В. Лар; заступники: І. Рішко, О. Маркуш, І. Васько, Е. Смерчанський, М. Мандзюк; до надзірної комісії: М. Карбованець, М. Івашкович, О. Тар; до редакційного комітету: А. Полянський, О. Приходько, І. Гопко.

ПРИВІТИ

Проф. Чапля вітає конгрес від Етнографічного Т-ва в Мукачеві та закликає збирати народну ношу й інші етнографічні матеріали. Відповідну брошуру — поучення для збирання етнографічних цінностей — роздавало Товариство учасникам конгресу.

Дир. о. Авг. Волошин вітає конгрес в імені Педагогічного Товариства Підк. Русі. Підкреслив, що в середніх школах нема з чого вчитися, бо нема підручників. Мовний хаос піддержують штучно. Для цілого нашого українського населення — це провокація, що новоіменований директор ужгородської гімназії Василь Сулічак видав „Галічний атчот“ московською мовою, нам незрозумілою (оклики: ганьба!). Проти цієї провокації ми якнайгостріше протестуємо та і протестуємо проти калічення нашої народної мови. Тут дитину вчать вже на шкільній лавці говорити одному професорові так, другому інакше і викривляють її характер. Закони й розпорядки забезпечують нам уживання нашої народної мови, приписують її для навчання у школах і вживання в урядах, але у нас на Підкарпатті є все можливе. Тут може собі кожний дозволити з нашою мовою робити такі жарти, які йому подобаються. Такі штуки й хаос роблять і піддержують очевидно з розумом і свідомо. Цей незвичайно сильний, з молодечим запалом виголошений протест, ця гостра, безпощадна критика нашого фахівця в шкільних справах про поведінку Шкільного Реферату зробили, ведики враження і викликали довгі й невгаваючі оплески.

Краєвий посол Федір Ревая (соп. дем.) сказав між іншим таке: Новішими часами заливає нашу країну шалена чехізація. Закладають чеські горожанки (виділові школи) в таких чисто українських селах, як Середне, Чинадієво, Іршава, Тересва. Жидівським крамарям просто приказано записувати діти до чеських шкіл. Як такої нема, вистане полати подання і негайно є

ВАСИЛЬ МАКОВСЬКИЙ.

15)

ГМІНД.

ТАБОР УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ І ВИСЕЛЕНЦІВ
У ЧАСІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ 1914—1918.

Спогади зперед 20-ти літ.

Натомість з усією рішучістю треба відперти напасті на священників за „адирства“ при церковних требах. Якщо й були такі нарікання, то докладні обслідування правди майже все виявляли тенденційну напасливість злої волі.

Як не маловажливою ділянкою в людському житті є релігія, тим важливішим було її значіння у війні. Одна релігія родить терпеливість. Тим трудніше і повне відповідальності перед Богом було завдання тих священників, котрим Провидіння наказало серед усіх страхів війни чи на фронтах, чи у запалі проповідувати Христа розп'ятого й учити Його у терпеливості наслідувати, де кожне обмеження особистої волі чи вигоди сатана використовував тисячними богохульними устами, щоби зневірену людську душу наклонити до бунту. І в таборах ведення релігійної ділянки й утримування в зболілих душах покірливої християнської етики, не було ділом легким. Адже ціле воєнне, зокрема таборове життя, було наскрізь надихане безрелігійними і безетичними настроями ворожих церков людей. Гміндівський

табор київ від сконцентрованого в ньому нагопу пруських сезонних робітників, котрі в більшості не величалися ні релігійними переконаннями, ні етичним життям; навпаки, були лаяними розсадниками всякої моральної гнилі. Очаїдухи, з яких чи таких причин викинені з нормальних рейок життя своєї класи, — ненавиділи вони світ зі всіми його установами. Вони й до війни були такими. Та на просторі одного села вони були недоглядною жмінкою, яка поневолі мусіла коритися, а хоч мовчати. Тут у таборі вони згромадились разом у такій силі і так їм припало до вподоби таке завадіяцьке невідповідальне життя, що вони, хоч у розмірній меншині, стали перед оторопілими виселенцями масами крутити бундучного веремія, затроювати їх зневірені душі і вести на лаяні моральні оманці, навчаючи людей своєї неосудної моралі і своїх рознузданих звичок. Апостольський вікарій о. Філас дав у церкві на проповіді прилюдний вислів своєму жажові з причини нечуваної численності неправедних уродин. Були в таборі типи небезпечні для католицького світогляду і типи, небезпечні для всякої релігії. Тому від усіх керівників табору, зокрема священників, вимагалася велика і беззакидна чуйність, дбайливість та сторожка самопосвятна праця, щоб охоронити пень народу від релігійного й етичного зіпсуття, яке до нього добиралося всякими навіть явно пропагандованими дорогами.

Годі не признати, що в цьому напрямі всі священники — без огляду на їх національні світогляди — стояли на сторожі повіреної їм пастви і працювали, що змога, в обороні католицької релігії й етики. Ніде правди діти, що булоб краще, доцільніше і для Христового діла успішніше, якщоб могло було обійтися без зайвих скреготів. Колиж так не було, так годі за чужі занедбанія і промахи винувати людей, що сюди приладково попалися, якщо вони свої обов'язки сповняли по своїх найліпшій совісті і як могли — найкраще. Катехизували, обходили недужих, проповідували, несли без ляку умираючим останню релігійну потіху до епідемічних бараків і шпиталів, правили як слід усі богослуження, уділювали святих тайн, словом — були у всій цілості священниками. Крім цього не пропущено ніодного національного обходу без призвання Божої помочи, ніодної історичної події без богослуження. Завжди відправлялися богослуження за апостолів нашого національного відродження Тараса Шевченка і Маркіяна Шашкевича; також при всіх здавніх-давен традиційних і принагідних обходах, як у день знесення панщини, заснування „Просвіти“, в день Маківки, в день перемоги під Горлицями, відбиття Перемишля, добуття Львова, в день іменини митрополита Андрея Шептицького, в урочисті дні цісарські і численні таборові урочисті дні, як у день посвячення школи, таборового памятного каменя, памятного хреста ар-

— Що діється у львівській печальні? Агенція „Всхуд“ п'ять років з львівських щоденників по величезній кількості зловживань у львівській безпечальні. Згідно з інформацією, яку надіслала агенція „Всхуд“ від міської дирекції, виглядає так: Дирекція Суспільної викрила деякі зловживання в дії рішення, щоб установити реальної шкоди, яка не перевищує тисяч золотих. На основі цього справника ведеться судово-печальня не матиме ніякої майбутньої. Незалежно від цього відкрито, що в Обезпечальній лustrації шави. У зв'язку з викриттям з урядовців зі Суспільної Обезпечальні не припинили в урядованні.

Італія приготована до війни.

НЬЮ ЙОРК, 20. 7. ПАТ. „Геральд Трібюн“ помістив інтерв'ю з Муссолініем у справі Абіссинії. По 50 роках доброї волі і безуспішних заходів — заявив Муссоліні — Італія рішена поладнати абіссинську проблему. Італія свідомо своїх цивілізаційних завдань, які має виконати в Абіссинії не тільки у власній імперії, але теж в інтересі західної цивілізації. Ці завдання Італія переведе усіми засобами, якими розпоряджає.

На питання, чи абіссинська війна може викликати європейський конфлікт, Муссоліні відповів, що це африканська колоніальна проблема і тому не знає, чому малиб виринути якісь європейські труднощі.

Означив без огляду на хід абіссинської справи Італія не відтягнеться теж від сповнення завдань, які тяжать на ній як великій європейській державі.

Італія приготована теж до кожночасної ситуації, яка може виринути в Європі.

— Ще одна акушерка-злочиниця. Поліція у Львові мала зловна вістки, що повитуха Кароліна Генляйн з вул. Краківської масово робить чепухові операції жінкам і зокрема дітятам. Оноді ввійшли до її мешкання агенти й застали в ньому дві дівчини, одна літ 15, друга 18, у дуже важкому стані після зігнання плоду. Обоє дічат відставили до лікарні, а Генляйну, що призналася до своїх вчинків, арештували.

— Ліч на Покутті. В Коломиї почався цікавий процес: Перед судом відповідає п'ятеро селян з с. Книже сянтинського пов. за те, що з намови солтиса того села Данилюка мали побити відомого й дошкульного сільського злодія Ст. Софронюка дубинами, щоб провчити його, а ці виконали доручення так точно, що вбили його на смерть. Тіло Софронюка найшов опісля поліцей і справу виявили. До суду надійшла вже підчас розправи петиція від цілого села, щоб підсудних звільнити, бо це поважні й чесні громадяни, а Софронюк був пострахом села. Розправа йде далі, підсудних боронять д-р Шипайло і д-р Реш.

— Вискочили з другого поверха перед пожежою. У Пйотркові у четвер пополудні повстала пожежа з небезпечності з вогнем в помешканні робітника Йосифа Малангевича. В замкненім помешканні були дві доньки робітника 14-літня і 6-літня, і старенька теща. Дівчата вискочили вікном з 2-го поверха на вулицю і тяжко потовкалися. Старушку вирятував поліцей Поп. Підчас рятувкової акції тяжко попарилось двоє з вогневої сторожі.

— Хрест між серпом та молотом. Офінор повідомляє з Парижа, що французька преса відмічає зі здивуванням союзу нового релігійного тижневика „Нова Земля“, на окладині якого красується хрест, поміщений між серпом та молотом. Під хрестом зеуська куля, на якій Союзівський Союз означений червоною фарбою. Вступна стаття каже, що тижневик є центральним органом „християн революціонерів“ і з тексту випливає, що головним його інспіратором є єпископ Шаптал, відомий своїми політичними виступами, а надто протиукраїнською політикою. Шаптал, яких походить з російсько-жидівської родини, є знаним срихильником єдиної невідомої і з цього боку має великий вплив на ціле париське духовенство. Останній виступ „християн революціонерів“ зроблений очевидно в надії здобути симпатії большевиків, які певне вперше насміхаються з неадаптою ініціативи політикуючого священника.

— Похорони живих. У великому колгоспі ім. Ворошилова б. Курська влаштували селяни незвичайну, як на совітські умови, маніфестацію — похорони живих. Кількадесят осіб з бригадиром Швиргіним — як пише „Ударник“ — влаштували ці похорони так, що під звуки похоронних маршів винесли з села домовину з „небачником-живими“ й похоронили його на краю лісу. За домовиною йшли дві колоди опішників. У зв'язку з тим до колгоспу прибула окрема комісія, що арештувала Швиргіна та 50 найголовніших учасників „похоронів“, кільканадцять інших єртігнули до відповідальності.

— Землетрус 20 хвилин. У Токіо відчули сильний землетрус, який обхопив острів Гондо, 310 км. на північ від Токіо. Землетрус тягнувся з короткими перервами 20 хвилин. Сейсмографічна станція у Будзешті занотувала у п'ятницю 19. липня ц. р. в год. 2-й над ранком землетрус, віддалений 1.000 км. від Будзешту.

— Вибух 450.000 літрів газоліну. У Брокпорт у стейті Нью Йорк дійшло до вибуху двох збірників газоліну, з яких кожний містив по 250 тисяч літрів. Хоч збірники стояли недалеко міста, вітер збільшував небезпеку пожежі для

Хочеш забути журбу і податок
п'дн сьогодні вечір посміятися

до Театру Різнонародностей

З дороги життя.

Брехня.

Писів колись Пшибишевський, що на початку була брехня. Можна би, травестуючи слова Шекспіра, піти далі, що брехня є вічна, брехня не може вмірати...

Напродовзі віків єуть її все однакова, змінюються лиш форми. Теж мотиви і цілі брехні будуть ріжні.

Б брехня, що пливе з найчорнішого два вікчемної душі, а метою її є обезцінити ближнього, подати в сумнів його вартість, понизити його, зашкодити йому, щоб тим самим самому підросити в очах свого найближчого оточення. Тоді чужим коштом росте власна слава, хоч відомо, що „vox populi — vox Rindvich“.

Та є другий рід брехні вешкідливої, невинної, що пливе зі серця (дещо з умових недомогань), от просто для власної або чужої сатисфакції.

І нема в цьому нічого злого ані каригідного. Пригадайте собі старші, як то оповідав колись один великий діяч гудулам, чому не вдалось йому нічого для них вивести у цісаря Франц Йосифа I: „Сидимо собі — говорив той передвоєнний діяч — з Францом Йосифом та пемо каву, а я все нашому Найяснішому за цю вашу Гудулію! І вже наш Найясніший був би щось обіцяв, аж тут нараз відхилилися двері й заглянув Давид Абрагамович. Я мусів попрощатися з цісарем. От і все пропало!...“

Чи це не гарне і не розбрююче? Адже гудула доспівали собі в душі, що як їх оборонець буде вдруге в каві у цісаря, то чотось таки дібеться для всієї Гудулії...

І знає під цю пору є такий невинний типок, що те, що говорить то йому зі серця пливе, а говорить все, що йому слина на язик принесе... А при цьому він не наш „всезнайка“, а універсальний енциклопедист.

Пригадає мені того бобринецького Яшу, що про нього згадує Кропивницький у своїх Спогадах:

„Яшка був вільноодпущений, не тільки грав на флейті, але й кухарював, шив черевки, кра-

мста. До рятувкової акції станули всі відділи пожежної сторожі і сторожа з м. Рочестер, віддаленого 30 км.

— Лявіна засипала камінням залізничний шлях Зальцбург—Інсбрук на відтинку Леоганц—Готфільцен. Тому хвилюю припинено залізничну комунікацію, а поїзди міжнародного експресу спрямовують на шлях Зальцбург—Розенгайм—Куфштайн.

— Доктори „дінгольорії“. Від 1-го липня до 15. липня ц. р. відбувалася у Нью Йорку конвенція бродяг, підчас якої давали також „научні“ лекції байдкування. Викладав голова організації, бродяга Дальтон, у сутеренах будинку „Юніверситі Гол“ при 15 вулиці. Першим предметом викладів є „дінгольорія“. Він пояснює, що це спосіб заходити до людей задніми дверми, як його викинуть передніми, не докучуючи мешканцям, і про змогу приміститися з усім своїм домашнім господарством у вантажних возах. Є вже 5 кандидатів, що незабаром дістануть докторат дінгольорії. Інші „науки“ мають ще дивачніші назви, що їх пересічний чоловік не згадує. Кождь брати по важко те, що говорить Дальтон, то виходить, що це справді якісь збори бродяг з цілої Америки. Він каже, що бродяги мають свій цех, мають свої корми праці, а саме по 4 години денно та 6 днів у тижні, але лише пів року. Другу половину року вони на вакаціях. Зимою йдуть у полудневі стейти, хіба здекасований остає на півночі на „роботі“.

— Столітні люди на пенсії. Тисячі людей дістає старечу пенсію в Нью Йорку. Між ними, а самі ділянки Менгеттем, є 8 столітніх дідуганів і 15 дев'ятидесятилітніх, як це вказують списки відділу допомоги для стариків сри бюрі прилюдної добродійності в муніципальнім будинку. Крім них дістають старечу пенсію в Нью Йорку ще 24.000 інших. Своєки не хочуть подати адрес стариків до відомо загалу, тому бюро береже їх для себе. А всетакі відомо, що між ними є один жид, що має 109 літ, один німцін, що має 104 літ, одна німцінка, родом з Відня, що має 103 літ, один англієць зроду — 102 роки і одна мурянка, колишня мешкалиця у Вест Вірджинії — 100 літ. Їх стареча пенсія велика: від 12 до 36 доларів на місяць.

на „Авантуру в раю“

сив деревляні дахи, стриг і голів усе містечко під бублики, кров пусків і ставляв чиновникам баньки та пивки на похмілля або після „мамаєвого побойща“... Літом він робив морожене“.

Не агадує Кропивницький, яке було його відношення до кручення... про фільми, але це мабуть тому, що тоді ще цього винаходу не знали.

Подібний і наш типок. На все цікавий, все вміє, все знає; не дурно політикував даз при списуванні його генералі: „skończone filozof“.

Був час, коли наш львівський Яша, розповідючи ріжні сензацийні новини й ревелайції, покликувався на листи, писані до нього маршалком що все зачиналися: Мій Дорогий!

Таємничі людські усміхи виликували його з цього. Перестав покликуватись на своє приватне листування, а у вигляді, коли треба було підкріпити автентичність своїх оповідань, мав готову формулу, що чув-пе в міністерстві, там... „де цензурують фільми, бо там усі сходяться і все знають“.

Тепер він знову знає, що де в траві пишуть. А знає все, бо „бо казав йому Зайзис Остронський“, або „читав на власні очі у Зайзиса Шта я“...

Слухавш тих неймовірних новин, есепціональних абсурдів, безсердечної суперечності, неграмотних недорічностей, високоресорних буял — всміхався і подумав в душі, що все те: як у шій казці, де то

Вліз на грушку, рвав петрушку.

Вірив, що зробить з неї юшку...

Не боронить йому петрушки,

Не обірве цілої грушки!

Все те пливе з доброго серця і нема в цьому ніякої злоби... Є лиш невинна звичка, що стали другою влачею.

А тепер вгадайте, хто це?

Хто з львівських людей не вгадає, тому даю в нагороду 10 лг. палестинської халви...

Тиберій Горобець.

При недугах крові, шкірних і нервових недугах, коли вживаємо природної гіркої води Franciszka-Józefa, тоді органи травлення діють зовсім правильно.

1-1

— Зломання бойкоту проти Німеччини. Приятелі III. Німеччини розпочали нову акцію проти бойкоту, що його ведуть в Америці проти Німеччини жиди від шістатора року. Приятелі Нової Німеччини це організація німецьких нацистів. Вони зорганізували спілку „дід німецькою назвою „Дойтшер Консум Фербанд“, по англійськи: Джермен-Американ Бизнес Ліг, отже бізнесова німецько-американська ліга. Вона поставила собі за завдання наблизити американських консументів до німецьких продуктів. До цієї ліги допущені лише арійці. Минулого року проводила протібойкотову акцію інша спілка, що існувала під назвою, створеною з перших букв своєї повної назви, а це ДАВА. Опісля настали непорозуміння між німецькими товариствами, з котрих не всі хотіли йти під провод нацистів і нацисти виступили із союзу німецьких товариств та заклали собі окрему свою централю, а з нею і нове економічне товариство.

— Волить в'язницю, ніж совітський рай. Відомий в Америці комуністичний провідник Фред А. Білль, що організував ткацький страйк в Льюренс, Массачусетс, опісля в 1929 р. заворушення в Гастоні, Савт Кароляйна, потрапив у в'язницю за підбоджування до вбивства директора поліції в Гастоні. Його випустили за „порукою“ і він використав цю нагоду та атік до совітської Росії, разом із 6 іншими „героями“ тих боїв. В Совітах діждався признання, дістався на відповідальні становища і пережив усі „добрі“ сторони совітського „раю“. Все це його не вдоводило і він рішився атікти із совітського раю до американської в'язниці, вважаючи, що вона легша, ніж його „рай“ у Совітах. Дечкі газети заповідають, що будуть друкувати його спомини з побуту в СССР.

— Есперантисти домагаються ювілейної поштової марки. При замкненні конвенції товариства есперантистів в готелі Нью Йоркер прийняли резолюцію з домаганням до американського поштового уряду, щоб видав спеціальні ювілейні марки в 1937 р. В 1937 р. буде п'ятдесятліття есперантського руху, який започаткував 15-го квітня 1887 р. д-р Л. Заменгоф у Варшаві. Ювілейний всесвітній конгрес есперантистів відбудеться в Італії із сподіваною у-

Ш ріть наш часопіс!